

Ravno so dotiskani štirje zvezki „južno-slovenskih narodnih popievk“, in nadejamo se, da bode tudi peti in zadnji zvezek zagledal beli dan. Ali treba, da takšno podjetje vsak rodoljub po svoji moči podpira. Posebno bi bilo želeti, da bi se tudi iz slovenskih krajev oglašali naročniki, katerih doslej skoro nič ni; saj so v tej zbirki zbrane vse slovenske narodne pesni, katerih nikjer drugod ne moreš dobiti. Vsak zvezek (v štirih snopičih) velja pet goldinarjev. Da bi se čitatelji prepričali, kako imenitna je ta zbirka, naj jim tu povemo vsebino doslej izšedših zvezkov. V I. in II. zvezku je osem sto „ljubavnih popievk“ iz novejšje dobe; v III. zvezku so „ljubavne popievke“ iz starejše dobe, „igre odrasle mladeži“, „pjesme uz kolo“, in „plesovi“; v IV. zvezku pa so „svatovske popievke“, „napitnice“, „šaljive popievke“, „sliapačke popievke“ in „junačke popievke“ (balade in davorije). Vsaki pesni je dodan kraj, kje je zapisana in če treba tudi druge opazke. Zdaj še le, ko bodo naši skladatelji vso to zbirko imeli pred seboj, smemo se nadejati, da se bode naša glasba razvijala v narodnem duhu; kulturna naša zgodovina pa bode vedno s posebnim spoštovanjem spominjala Kuhača, ki se je sam lotil tako ogromnega dela ter je tako slavno dovršil.

Po mladostni dobi.

Oj, spomladansko ti drevó,
 Ki v haljo belo in novó,
 Ponosni vrh ti je odet!
 Kakó ti pač pri sreci je,
 Ko se usipati začne
 Raz té pod leto cvet na cvet?
 Kakó pri sreci ti je, čoln,
 Ko prime val te srdapoln
 Ter dvigne pod nebeški strop?
 Za tábo k nebu pot je šla,
 Pred tábo pa je pot strašná —
 V globoki, mokri, mračni grob!

In ti, zvezdica sred noči!
 Kakó i tebi se godi,
 Ko priveslavši vrh neba
 Strmiš in se oziraš zdaj
 Tjá na zapad, za zemlje kraj,
 Kjer kmalu črna te mrak obdá?

Ah, kaj vas prašam, izpitujem!
 Saj isto v sreci bol kot vi
 I jaz prenašam in bolujem!
 Vsi v tugi smo si družniki,
 Nobenemu prijaznejši
 Osode mrzla roka ni.

Ah, ure mlade, mladi dnovi!
 Kam mi bežite spred oči
 Ko širnega morjá valovi.
 Kdar brzi jih vihár podi,
 Ko kupi megel jutranjih,
 Ko solnce tople taja jih? —

M. Posavski.